

[Rahbæk Møller]

står af forholdsvis små firmaer, som hver for sig har vanskeligt ved at løse udviklingsopgaver. En virksomhed med 10 medarbejdere får ikke en udviklingsafdeling; den kan få en udviklingsmedarbejder, måske to, hvis den er lidt større. Hvis det skal blive til noget, så skal de ind i et samarbejde, og dér er det centralt, at de statslige erhvervsfremmeordninger er udformet således, at de stimulerer samarbejdet og ikke konkurrencen.

Jeg tror, det er centralt, at man lokker med en opgave. Der kan være en opgave, man gerne vil have løst – det kan være en eller anden dippedut til DSB, eller hvad det nu kan være. En udviklingsmedarbejder tænker: det kan jeg godt være med i. Jeg kan ikke klare det alene, men der sidder én i et andet firma, der sidder et par stykker på Teknologisk Institut, og hvis vi nu går sammen, så kan vi lave en gruppe, der kan løse sådan en opgave. Der skal følge penge med, selvfølgelig.

Det er den tanke, som jeg godt vil have frem. Jeg er lidt skuffet over, at der ikke er nogen, der er gået ind i problemstillingen, for den er meget central: hvordan får vi udvikling i gang i de mindre virksomheder? Det er en af de ting, jeg har været lidt ked af ved den industripolitik, industriministeren har, at han ligesom har sagt, at det ikke kan hjælpe noget med små virksomheder, og har satset for meget på de store. Jeg tror, det er nødvendigt at få gang i de små; jeg tror kun, det kan gøres i form af samarbejdsprojekter, og jeg tror kun, at vi får samarbejdsprojekter, hvis de statslige erhvervsfremmeordninger får en udformning, hvor man lokker med opgaver og ikke med penge.

Så er der det tredje forslag, nemlig om de folkelige eksperimenter. Ministeren havde megen sympati for det, men sagde, at det kunne jo gøres i forbindelse med det øvrige teknologiske udviklingsprogram, det bioteknologiske program, det materialeteknologiske udviklingsprogram osv. Jeg tror, det er fundamentalt at gøre sig klart, at Danmark har et meget stort behov for teknologisk udvikling.

Hr. Svend Heiselberg sagde, at den ikke skulle forceres. Jeg tror imidlertid, at vi desværre er i den situation, at vi er nødt til i et vist omfang at forcere den. Men vi ved også godt, at en forceret teknologisk udvikling kan skabe meget store problemer, hvis den

foregår hen over hovedet på folk. Derfor er det fundamentalt – og det er jo det, der er hensigten med dette forslag – at lade dem, der er motiverede, selv gå ind i udviklingen og give dem midler til det.

Der har været sat spørgsmålstegn ved, om beløbet 50 mill. kr. var det rigtige; det gjorde både hr. Svend Andersen, hr. Larsen-Ledet og flere andre. Lad det være sagt helt ærligt, at tallet 50 mill. kr. er grebet lige ud af den blå luft. Ingen af os ved, om det er det rigtige tal. Kan vi komme i gang med programmet med 20 mill. kr. og se, om de opfylder behovet, så for mig ingen alarm. Så bliver vi jo klogere, når vi har set, hvor mange ansøgninger der kommer, og hvor kvalificerede de er. Men jeg tror, det er væsentligt at åbne for disse ting.

Vi ved lidt om interessen. Hr. Larsen-Ledet bad om dokumentation, og jeg kan ikke komme med nogen dokumentation for beløbet, men jeg kan komme med dokumentation for behovet og for interessen. Der har jo været et tværministerielt udvalg i forbindelse med hybridnettet, hvor man kunne søge om slige penge, men snævert begrænset til informationsteknologi. Der har været betydelig offentlig interesse for det, og jeg mener, at det er dokumenteret, at der er tilstrækkelig interesse til et permanent program af den art. Jeg håber, vi kan arbejde videre med det og få det vedtaget.

Jeg forstod på hr. Larsen-Ledet, at han ikke lagde op til en total afvisning, men at han ville vide mere om, hvorvidt behovet var der. Jeg håber, disse bemærkninger kan hjælpe lidt videre, men ellers kan vi jo i udvalget arbejde videre med disse ting.

Jeg håber virkelig, at det kan gøres, for som jeg sagde, er det vigtigt, at vi fremmer den teknologiske udvikling, hvis vi skal ud af den uhyggelige klemme, som de handelstal, jeg nævned, illustrerer. Jeg vil godt citere dem én gang til for at slå dem fast: i 1983 et overskud på 19,5 mia. kr., i 1986 et underskud på 2,3 mia. kr. Hvis vi skal ud af den klemme uden at presse levedoden kolossalt, så skal vi satse på en kraftig teknologisk udvikling, og hvis vi skal have befolkningen med i en sådan teknologisk udvikling, så skal der gøres noget specielt, og det var den primære hensigt med dette forslag.

Jeg tror, jeg har kommenteret de fleste af ordførernes indlæg undervejs, bortset fra hr.